

sendt ved Samlingens Slutning i Fjor, og forstaaer deraf, at man fra det Partis Side, som Hr. Sven tilhører, kan vente rimelig Imødekommenhed, saa man kan naa et Resultat. Derimod maa jeg jo tilstaa, at jeg med et vist Mismod hørte paa de tre Ordførere, Venstre nu har haft i Ilden, thi det lover jo ikke særlig godt, hvad der blev fremsat fra de tre Herrers Side, idet det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, der gennemgik Forslaget paragrafvis, paa mangfoldige Steder tog Afstand fra det i mange Henseender ganske fortræffelige Forslag, som hans egen Handelsminister Jørgen Christensen fremsatte i 1923. Det er i det hele en Mærkelighed, som ogsaa sporedes ved Udvalgsbehandlingen sidste Vinter, at Venstre paa mangfoldige afgørende Punkter søger at knibe væk fra dette Forslag, som — det skal jeg villigt indrømme — indeholder mange gode Bestemmelser. Jeg forstaaer nu af de tre Ordførere, at man er paa samme Vej endnu indenfor Venstre og vil fortsætte i Vinter; men til Trods derfor er det dog meget muligt, at der kan samles et Flertal baade i dette og i det andet Ting for en fornuftig Banklov.

Saa vil jeg gøre et Par Bemærkninger baade til det ærede Medlem Hr. Sven og det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, der jo var meget højt oppe i deres Omtale af Arbejdernes Landsbank, ja, man sporede en vis Skadefryd hos begge de to Herrer, og det ærede Medlem Hr. Sven udraabte endogsaa med en vis Patos her fra Talerstolen, at vi skulde gaa ned fra Moralens Højder, naar vi talte om den Slags Spørgsmaal. Ja, egentlig er det dog ikke os, der først begyndte paa Moralens Højder med Hensyn til Bankaffærerne. Mig bekendt var det det ærede Medlems egen Meningsfælle Hr. Lemvig-Müller, som begyndte dermed her i dette høje Ting; altsaa, det ærede Medlems egne Meningsfæller har først befundet sig paa disse moralske Højder, og derfor kunde de passende først selv gaa ned derfra. Jeg tror nu heller ikke, der er nogen Grund til at tilraabe os de Ord, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Sven; thi hvad er det virkelige Indhold af al den Tale, som af baade dette ærede Medlem og det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen blev ført mod Landsbanken? Hvad er Realiteten i denne Tale? Der er jo ingen. Den egentlige Realitet i denne Sag er, at vi havde en mild Vinter sidste Aar; men hvis vi havde faaet Frost i Stedet, havde Arbejdernes Brændselsforretning rimeligvis faaet afsat deres Kul til højere Priser, og saa havde ingen Mennesker be-

skæftiget sig med den Historie. Men nu blev det en mild Vinter, og Arbejdernes Kulforretning ligesom alle andre Kulforretninger brændte inde med deres Brændsel, saa der opstod Tab, og deraf opstod den Affære. Det er det eneste reelle, der ligger til Grund for det, der har været anført; og derved er det Forhold opstaaet, som man beskæftiger sig saa interesseret med. Men jeg maa sige til de to ærede Medlemmer, at det vil de ikke kunne leve ret længe paa, thi det varer ikke ret længe, saa er hele dette finansielle Mellemværende nedbragt til Halvdelen af det, der er talt om, og saa er den Sag ude af Verden. Naar de to ærede Medlemmer hæfter sig saa stærkt ved den Svaghed, der har været paa dette Omraade — og jeg skal villig indrømme, det har der været en Tid —, maa jeg saa spørge det ærede Medlem Hr. Sven, der er Formand for en lille fin Bank paa Frederiksberg — en Bank med et nydeligt Regnskab, det skal jeg villig indrømme —, og som har Forstand paa Bankregnskaber, hvorfor han saa ikke vil føje til, at Arbejdernes Landsbank paa andre Omraader har lige saa ypperlig en Stilling som den Bank, det ærede Medlem er Formand for? Der findes ikke nogen Bank, tør jeg sige, som har været i Besiddelse af saa stor likvid Kapital som Arbejdernes Landsbank; det viste sig jo i Sommer, da vi havde den store Arbejdskamp, idet den kunde præstere de store Udbetalinger uden Vanskelighed, og samtidig dermed — det ved det ærede Medlem Hr. Sven meget vel — forøgede den sin Aktiekapital og bragte den i Overensstemmelse med Banklovens Forskrifter. Hvorfor, siger jeg da, saa fortabe sig i denne ene Ting, som er en ringe Ting i Forhold til, at Bankens Soliditet og likvide Midler var uangribelige? Hvorfor saa fortabe sig i dette, og hvorfor gøre det med en saadan Skadefryd overfor denne Bank, som ikke har forbrudt sig i nogen Henseende overfor nogen? Det er i det hele taget — det vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Sven og ogsaa til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen — en farlig Sport, man driver fra den Side overfor Arbejdernes Landsbank. Det kan ikke være de Herrer ubekendt, at der er en halv Snes andre Banker her i Landet, som har befundet og endnu befunder sig i en lignende Situation. Hvad vilde det ærede Medlem Hr. Sven sige, hvis jeg gav mig til at nævne Navnene paa disse Banker? Hvilken Uro, Usikkerhed og Ængstelse kunde det ikke forvolde mangfoldige Mennesker, hvis man saadan halede Bankernes